

پیش‌بینی مدیریت هیجان و خودکارآمدی تحصیلی بر اساس سبک‌های فرزندپروری والدین در دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه دوم

فاطمه مشهدی حسینی^۱، محمدرضا صیرفی^۲، ناهید هواسی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه آزاد کرج، کرج، ایران

^۲ استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد واحد کرج، کرج، ایران

^۳ استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد واحد کرج، کرج، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر پیش‌بینی مدیریت هیجان و خودکارآمدی تحصیلی بر اساس سبک‌های فرزندپروری والدین در دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه دوم بود. روش تحقیق از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه دوم در ناحیه یک شهر کرج در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ و حجم نمونه بر اساس فرمول تاباچنیک و فیدل برابر با ۲۰۰ نفر بود. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش شامل سه پرسش‌نامه‌ی هوش هیجانی (شات و همکاران، ۱۹۹۸)، فرزندپروری والدین (دیانا بامریند، ۱۹۷۳) و خودکارآمدی دانش‌آموز (جینگ و مورگان، ۱۹۹۹) بود. فرضیات تحقیق با استفاده از آزمون تجزیه رگرسیون و همبستگی پیرسون مورد بررسی قرار گرفتند. بررسی نتایج در کل نشان داد سبک‌های فرزندپروری والدین می‌تواند مدیریت هیجان و خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان دختر را پیش‌بینی کند و با توجه به ضریب تبیین جدول R^2 می‌توان گفت که سبک‌های فرزندپروری می‌توانند ۱۱ درصد از واریانس مدیریت هیجان و ۲۲ درصد از واریانس خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان دختر را تبیین کنند و از بین متغیرهای سبک‌های فرزندپروری والدین تنها بعد سبک‌های فرزندپروری مقتدرانه با ضریب مثبت وارد معادله رگرسیونی مدیریت هیجان و از بین متغیرهای سبک‌های فرزندپروری والدین، سبک فرزندپروری مقتدرانه با ضریب مثبت و سبک فرزندپروری آزادگذار با ضریب منفی وارد معادله رگرسیونی خودکارآمدی تحصیلی دانش‌آموزان مورد ارزیابی شده‌اند. در نتیجه استفاده والدین از سبک فرزند پروری مقتدرانه والدین می‌تواند باعث بهبود خودکارآمدی تحصیلی و همچنین تنظیم هیجانی در بین فرزندانشان گردد.

واژه‌های کلیدی: مدیریت هیجان، خودکارآمدی تحصیلی، سبک‌های فرزندپروری والدین، دانش‌آموزان دختر

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۴۴۶-۴۳۰